

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **Mgr. Ing. Ivo Hala**, insolvenční správce dlužníka JIP – Papírny Větrní, a.s., se sídlem Italská 1583/24, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2014, č. j. 1524 B/510/13, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Městys Přídolí**, se sídlem Přídolí 2, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 10. 2014, č. j. 10 A 63/2014 – 38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“), kterým byla vyslovena nicotnost jeho rozhodnutí ze dne 24. 3. 2014, č. j. 1524 B/510/13 a rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 4. 11. 2013, č. j. KUJCK 59875/2013/OZZL (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Rozhodnutím stěžovatele bylo zamítnuto odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí, kterým bylo právnické osobě JIP – Papírny Větrní, a.s., jako provozovateli zařízení „Skládka odpadů Lověšice“ v souladu s § 47 odst. 1 ve vazbě na § 46 odst. 3 a § 48 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění účinném pro projednávanou věc, uložena povinnost zaplatit neodvedený poplatek za ukládání odpadů na skládku za období červenec a srpen 2013 v celkové výši 748 488 Kč a dále povinnost zaplatit úrok z prodlení za neodvedený poplatek za ukládání odpadů na skládku za období duben 2013 – červen 2013, vypočítaný od 1. 8. 2013 do 30. 9. 2013 a za období červenec a srpen 2013 vypočítaný do 30. 9. 2013, ve výši 32 953 Kč. Uvedené částky měly být zaplacený Městysu Přídolí.

[2] Před meritorním posouzením věci se Nejvyšší správní soud zabývá otázkou splnění zákonem stanovených podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Jednou z podmínek je i požadavek na podání kasační stížnosti ve stanovené lhůtě.

[3] Dle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou

týdnů po doručení rozhodnutí, zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

[4] Počítání lhůty pro podání kasační stížnosti se řídí ustanovením § 40 s. ř. s., dle kterého lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

[5] Z předloženého spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud ověřil, že napadený rozsudek krajského soudu, který rovněž obsahoval poučení o možnosti podat proti němu kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení k Nejvyššímu správnímu soudu, byl stěžovateli doručen v pátek 17. 10. 2014 (doručenka na č. l. 48 spisu krajského soudu).

[6] Konec lhůty dvou týdnů pro podání kasační stížnosti dle § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tj. na pátek 31. 10. 2014. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

[7] Kasační stížnost však byla dodána do datové schránky Nejvyššího správního soudu až v pondělí 3. 11. 2014 (*Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Nejvyšší správní soud*, č. l. 3 spisu zdejšího soudu). Téhož dne, tj. 3. 11. 2014, byla i totožná kasační stížnost podána k poštovní přepravě (obálka č. l. 9 spisu). Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána o jeden den opožděně, a z tohoto důvodu ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. ledna 2015

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu